Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

z 18. októbra 2016*

„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie BRAUWELT — Absolútne dôvody zamietnutia — Opisný charakter — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Rozlišovacia spôsobilosť nadobudnutá používaním — Článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 — Právo byť vypočutý — Povinnosť odôvodnenia — Článok 75 nariadenia č. 207/2009“

Vo veci T-56/15,

Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG, so sídlom v Norimbergu (Nemecko), v zastúpení: M. Höfler, advokát,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: A. Schifko, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO zo 4. decembra 2014 (vec R 1121/2014-4), týkajúcemu sa prihlášky slovného označenia BRAUWELT ako ochrannej známky Európskej únie,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

na poradách v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia I. Pelikánová (spravodajkyňa) a E. Buttigieg,

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 2. februára 2015,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 21. apríla 2015,

so zreteľom na repliku podanú do kancelárie Všeobecného súdu 6. júla 2015,

so zreteľom na to, že hlavní účastníci konania nepredložili návrh na nariadenie pojednávania v lehote troch týždňov od doručenia oznámenia o skončení písomnej časti konania, a keďže sa na základe článku 106 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu rozhodlo, že o žalobe sa rozhodne bez ústnej časti konania,

* Jazyk konania: nemčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Dňa 2. augusta 2013 podala žalobkyňa, spoločnosť Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG, prihlášku ochrannej známky Európskej únie na Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) podľa nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1).

2 Ochrannou známkou Európskej únie, o ktorej zápis sa žiadalo, je slovné označenie BRAUWELT.

3 Tovary a služby, pre ktoré bol zápis požadovaný, patria do tried 9, 16, 32, 35, 38, 41, 42 a 43 v zmysle systému triedenia stanoveného Niceskou dohodou o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis ochranných známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a v rámci každej z týchto tried zodpovedajú nasledujúcemu opisu:

— trieda 9: „Počítačové programy a softvér, najmä programy aplikácií (aplikácie, na stiahnutie); nosiče údajov (zapísané alebo nezapísané)“,

— trieda 16: „Brožúry; časopisy; katalógy; knihy, aj vo forme lístkovníc“,

— trieda 32: „Pivo; výťažky z chmeľu pre výrobu piva“,

— trieda 35: „Organizovanie trhov a výstav v oblasti pivovarníctva, nápojov a potravín na hospodárske a reklamné účely; služba dokumentácie na hospodárske použitie; marketing; zber a sprístupňovanie informácií na internete, konkrétne informácií týkajúcich sa marketingu a distribúcie; organizovanie a riadenie trhov, aj v elektronickej forme“,

— trieda 38: „Poskytovanie prístupu k informáciám na internete; poskytovanie prístupu k počítačovým programom a aplikáciám (softvéru aplikácie) na internete; sprístupnenie internetových portálov na účet tretích osôb; poskytnutie prístupu k informáciám na internete; zhromažďovanie, poskytovanie a prenos správ na internete; poskytovanie prístupu k databázam; poskytovanie prístupu k softvéru, údajom, obrázkom, audio a/alebo video informáciám na internete; služba elektronických informačných tabúľ“,

— trieda 41: „Organizovanie a vedenie seminárov a ateliérov, aj v elektronickej forme; športové a kultúrne činnosti; organizácia a uskutočňovanie hudobných, kultúrnych, turistických a iných voľno časových podujatí; informácie v oblasti zábavných voľno časových aktivít; vzdelávanie, zábava; edičná služba, najmä zverejňovanie elektronických kníh a časopisov na internete, ako aj písanie a edícia textov; ponuky na internete, najmä informácií v oblasti potravín a nápojov (vzdelávanie v oblasti výživy)“,

— trieda 42: „Tvorba a vývoj softvéru, najmä programov aplikácií; sprístupnenie platforiem na internete; sprístupnenie platformy elektronického obchodu na internete“,

— trieda 43: „Reštauračné služby“.

4 Prieskumový pracovník rozhodnutím zo 14. marca 2014 zamietol zápis pre všetky dotknuté tovary a služby z dôvodu, že prihlasovaná ochranná známka bola opisná v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 a nemala rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia.

5 Dňa 24. apríla 2014 žalobkyňa podľa článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009 podala na EUIPO odvolanie proti rozhodnutiu prieskumového pracovníka.

6 Rozhodnutím zo 4. decembra 2014 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) štvrtý odvolací senát EUIPO odvolanie zamietol. V prvom rade sa domnieval, že keďže sa prihlasovaná ochranná známka skladala z nemeckých slov, príslušná skupina verejnosti sa skladá z nemeckých a rakúskych konečných spotrebiteľov a odbornej verejnosti. V druhom rade konštatoval, že prihlasovaná ochranná známka znamenala „svet pivovaru“ alebo „svet pivovarníctva“ a pre nemecky hovoriaceho spotrebiteľa opisovala miesto predaja alebo širokú ponuku výrobkov a služieb súvisiacich s činnosťou pivovarníctva. V treťom rade sa domnieval, že vzhľadom na uvedené výrobky a služby prihlasovaná známka označovala ich predmet a ich tematické zameranie, ich miesto predaja alebo poskytnutia služby. Domnieval sa, že všetky výrobky a služby, ktorých sa prihlasovaná známka týkala, by mohli byť súčasťou širokej ponuky informácií a služieb na tému pivovar alebo pivovarníctvo. Odvolací senát na základe toho dospel k záveru, že prihlasovaná ochranná známka bola opisná vo vzťahu k druhu alebo predmetu uvedených výrobkov a služieb v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009. V štvrtom rade sa odvolací senát domnieval, že vzhľadom na to, že prihlasovaná ochranná známka je opisná, nemá rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009. V piatom rade sa odvolací senát domnieval, že dôkazy predložené žalobkyňou boli nedostatočné na účely preukázania rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním prihlasovanej ochrannej známky v zmysle článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009.

Návrhy účastníkov konania

7 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zmenil napadnuté rozhodnutie v tom zmysle, že sa ochranná známka zapíše pre požadované tovary a služby,

— subsidiárne zmenil napadnuté rozhodnutie v tom zmysle, že sa ochranná známka zapíše pre výrobky „špecializované časopisy pre oblasť pivovarníctva“,

— uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

8 EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

1. *O prípustnosti druhého a tretieho žalobného návrhu*

9 EUIPO tvrdí, že druhý a tretí žalobný návrh sú neprípustné v tom ohľade, že ich cieľom je uložiť mu príkaz.

10 Žalobkyňa spochybňuje tvrdenia EUIPO, pričom jednak vysvetľuje, že druhý žalobný návrh predstavuje prípustný návrh na zmenu, a jednak že tretí žalobný návrh predstavuje podmienené zúženie zoznamu výrobkov a služieb označených prihlasovanou ochrannou známkou.

11 Na úvod je potrebné zdôrazniť, že nezávisle od skutočnosti, že tretí žalobný návrh sa zakladá na podmienenom zúžení zoznamu výrobkov a služieb dotknutých prihlasovanou ochrannou známkou, rovnako ako druhý žalobný návrh predstavuje návrh na zmenu, ktorej cieľom je, aby Všeobecný súd zapísal uvedenú ochrannú známku.

12 V tomto ohľade Všeobecný súd nepochybne má na základe článku 65 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 právomoc zmeniť rozhodnutie odvolacieho senátu. Znamená to, že účelom tejto právomoci zmeniť je, aby Všeobecný súd prijal rozhodnutie, ktoré mal prijať odvolací senát v súlade s ustanoveniami nariadenia č. 207/2009, z čoho vyplýva, že prípustnosť návrhu na zmenu sa musí posudzovať s prihliadnutím na právomoci, ktoré sú zverené uvedenému odvolaciemu senátu [uznesenie z 30. júna 2009, Securvita/ÚHVT (Natur-Aktien-Index), T-285/08, EU:T:2009:230, body 14 a 15].

13 Hoci zápis ochrannej známky Únie vyplýva z konštatovania, že sú splnené všetky podmienky, ktoré stanovuje článok 45 nariadenia č. 207/2009, oddelenia EUIPO, ktoré majú právomoc v oblasti zápisu ochranných známok Únie, neprijímajú v tomto ohľade formálne rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom odvolania. Preto odvolací senát, ktorý môže na základe článku 64 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 buď vykonávať všetky právomoci oddelenia, ktoré prijalo napadnuté rozhodnutie, alebo vec vrátiť tomuto oddeleniu na ďalšie konanie, nemá právomoc rozhodnúť o návrhu na zápis ochrannej známky Únie. Preto ani Všeobecnému súdu neprináleží, aby rozhodol o návrhu na zmenu, ktorého cieľom je, aby zmenil rozhodnutie odvolacieho senátu v tomto zmysle (pozri v tomto zmysle uznesenie z 30. júna 2009, Natur-Aktien-Index, T-285/08 P, EU:C:2009:230, body 16 až 23).

14 Vzhľadom na predchádzajúce sa druhý a tretí žalobný návrh musia zamietnuť ako neprípustné.

2. *O dôkazoch, ktoré boli po prvýkrát predložené na Všeobecnom súde*

15 EUIPO namieta proti prípustnosti príloh K.24 až K.30 a K.33 žaloby z dôvodu, že boli po prvýkrát predložené na Všeobecnom súde, pričom neboli súčasťou spisu EUIPO.

16 V tomto ohľade podľa ustálenej judikatúry smeruje podanie žaloby na Všeobecný súd k preskúmaniu zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov EUIPO v zmysle článku 65 nariadenia č. 207/2009 v tom zmysle, že úlohou Všeobecného súdu nie je znovu skúmať skutkové okolnosti s prihliadnutím na dokumenty, ktoré boli po prvýkrát predložené až v konaní pred ním. Prílohy žaloby K.24 až K.30 a K.33 treba teda zamietnuť bez toho, aby bolo nevyhnutné preskúmať ich dôkaznú silu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. novembra 2005, Sadas/ÚHVT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, EU:T:2005:420, bod 19 a citovanú judikatúru].

3. *O veci samej*

17 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na porušení článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 v spojení s článkom 75 uvedeného nariadenia, druhý na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 a tretí na porušení článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 v spojení s článkom 75 uvedeného nariadenia.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 v spojení s článkom 75 uvedeného nariadenia

18 Žalobkyňa vytýka odvolaciemu senátu, že porušil povinnosť odôvodnenia, že nesprávne dospel k záveru o opisnom charaktere prihlasovanej ochrannej známky pre všetky uvedené výrobky a služby a že porušil jej právo byť vypočutý.

O porušení povinnosti odôvodnenia

19 Žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát porušil povinnosť odôvodnenia tým, že neskúmal, či prihlasovaná ochranná známka bola opisná vo vzťahu ku každému výrobku a ku každej službe uvedenej v prihláške a že sa celkovo odvolal na všetky výrobky v každej z tried.

20 EUIPO spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne.

21 Podľa judikatúry ak je zápis ochrannej známky požadovaný pre jednotlivé výrobky alebo služby, odvolací senát musí overiť *in concreto*, či ochranná známka nespadá pod žiadny z dôvodov zamietnutia zápisu uvedených v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 vo vzťahu ku každému z týchto výrobkov alebo služieb, pričom môže dospieť k rôznym záverom podľa posudzovaných výrobkov alebo služieb. Pokiaľ odvolací senát zamietne zápis ochrannej známky, je povinný uviesť vo svojom rozhodnutí záver, ku ktorému dospel pri každom z výrobkov a služieb uvedených v prihláške, nezávisle od spôsobu, akým bola táto prihláška formulovaná [pozri rozsudok z 2. apríla 2009, Zuffa/ÚHVT (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP), T-118/06, EU:T:2009:100, bod 27 a citovanú judikatúru].

22 V každom prípade, pokiaľ ten istý dôvod zamietnutia je uplatnený na jednu kategóriu alebo skupinu výrobkov a služieb, odvolací senát sa môže obmedziť na celkové odôvodnenie pre všetky dotknuté výrobky a služby pod podmienkou, že všetky skutkové a právne úvahy, ktoré tvoria odôvodnenie predmetného rozhodnutia, na jednej strane dostatočne objasnia odôvodnenie odvolacieho senátu pre každý z výrobkov a služieb patriacich do tejto kategórie, a na druhej strane, že sa všetky skutkové a právne úvahy môžu uplatňovať nezávisle na každý z predmetných výrobkov a služieb. Samotná skutočnosť, že dotknuté výrobky alebo služby patria do tej istej triedy v zmysle Niceskej dohody, v tomto ohľade nepostačuje (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. apríla 2009, ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP, T-118/06, Zb., EU:T:2009:100, body 27 a 28 a citovanú judikatúru).

23 V bode 16 napadnutého rozhodnutia totiž odvolací senát odkazoval na „počítačové programy“, ktoré zahŕňajú „softvér“ a „nosiče údajov“ patriace do triedy 9, ako aj na „brožúry“, „časopisy“, „katalógy“ a „knihy“, ktoré patria do triedy 16. V bode 17 napadnutého rozhodnutia sa preskúmanie týkalo „pív“ a „výťažkov z chmeľu“, ktoré patria do triedy 32, ako aj „reštauračných služieb“, ktoré patria do triedy 43. V bode 18 napadnutého rozhodnutia odvolací senát zoskupil služby patriace do triedy 35 do dvoch podskupín, z ktorých prvá sa týka oblasti marketingu a druhá organizovania trhov. V bode 19 napadnutého rozhodnutia je odôvodnenie týkajúce sa služieb patriacich do tried 38 a 42 rozdelené do troch podskupín týkajúcich sa najskôr sprístupnenia portálov, ďalej poskytnutia prístupu k informáciám, k počítačovým programom, k databázam a nakoniec zodpovedajúcich programovacích služieb. V poslednom rade v bode 20 napadnutého rozhodnutia odvolací senát rozlišuje štyri podskupiny, a síce služby patriace do triedy 41 týkajúce sa základnej odbornej prípravy a ďalšieho vzdelávania, športových a kultúrnych činností, zábavy a edičných služieb.

24 Pri preskúmavaní opisného charakteru prihlasovanej ochrannej známky v rámci jednotlivých kategórií výrobkov a služieb, ktorých relevantnosť žalobkyňa nespochybňuje, odvolací senát postupoval v súlade s pravidlami pripomenutými v bodoch 21 a 22 vyššie.

25 V dôsledku toho je teda potrebné túto výhradu zamietnuť.

O opisnom charaktere prihlasovanej ochrannej známky vzhľadom na uvedené výrobky a služby

26 Žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát sa nesprávne domnieval, že prihlasovaná ochranná známka bola opisná vo vzťahu k uvedeným výrobkom a službám v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009.

27 EUIPO spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne.

28 V zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 sa zamietne zápis ochranných známok, ktoré tvoria výlučne označenia alebo znaky, ktoré môžu slúžiť v obchode na označenie druhu, kvality, množstva, zamýšľaného účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu alebo času výroby tovarov alebo poskytovania služieb, prípadne iných vlastností tovarov alebo služieb.

29 Podľa judikatúry článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 bráni tomu, aby sa ním uvedené označenia alebo znaky vyhradili pre jediný podnik, ktorý by si ich nechal zapísať ako ochrannú známku. Toto ustanovenie teda tiež sleduje cieľ vo verejnom záujme, ktorý vyžaduje, aby takéto označenia alebo znaky mohol každý voľne používať (rozsudok z 23. októbra 2003, ÚHVT/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, bod 31).

30 Okrem toho označenia alebo znaky, ktoré môžu slúžiť v oblasti obchodu na označenie vlastností výrobku alebo služby, ktorých zápis sa požaduje, sú na základe článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 považované za nespôsobilé plniť základnú funkciu ochrannej známky, čiže identifikovať obchodný pôvod výrobku alebo služby, aby tak spotrebiteľovi, ktorý získa výrobok alebo službu označenú ochrannou známkou, umožnili pri ich ďalšom získaní uskutočniť rovnakú voľbu, ak bola jeho skúsenosť pozitívna, alebo inú voľbu, ak bola jeho skúsenosť negatívna (rozsudok z 23. októbra 2003, ÚHVT/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, bod 30).

31 Označenia a znaky, ktoré upravuje článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, sú tie, ktoré z pohľadu cieľovej skupiny verejnosti môžu slúžiť pri bežnom používaní na označenie tovaru alebo služby, pre ktoré sa zápis žiada, buď priamo alebo uvedením niektorej ich charakteristickej vlastnosti (rozsudok z 20. septembra 2001, Procter & Gamble/ÚHVT, C-383/99 P, EU:C:2001:461, bod 39).

32 Z toho vyplýva že na to, aby sa na označenie vzťahoval zákaz uvedený v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, je potrebné, aby malo s predmetnými tovarmi alebo službami dostatočne priamu a konkrétnu spojitosť, ktorá by dotknutej skupine verejnosti mohla umožniť okamžite a bez ďalšieho rozmýšľania vnímať opis predmetných tovarov alebo služieb alebo niektorej z ich vlastností [rozsudok zo 14. júna 2007, Europig/ÚHVT (EUROPIG), T-207/06, EU:T:2007:179, bod 27].

33 Navyše na to, aby ochranná známka tvorená novotvarom alebo slovom, ktoré je výsledkom kombinácie znakov, mohla byť považovaná za opisnú v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, nestačí, aby sa konštatoval prípadný opisný charakter pre každý z týchto znakov. Takýto charakter musí byť taktiež konštatovaný pre novotvar alebo samotné slovo [rozsudok z 12. januára 2005, Wieland-Werke/ÚHVT (SnTEM, SnPUR, SnMIX), T-367/02 až T-369/02, EU:T:2005:3, bod 31; pozri tiež analogicky rozsudky z 12. februára 2004, Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, EU:C:2004:86, bod 96, a z 12. februára 2004, Campina Melkunie, C-265/00, EU:C:2004:87, bod 37].

34 Ochranná známka tvorená novotvarom alebo slovom, ktoré je výsledkom kombinácie znakov, kde každý opisuje vlastnosti výrobkov alebo služieb, pre ktoré je podaná prihláška, je samotným opisom vlastností týchto výrobkov alebo služieb v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, okrem prípadu, keď existuje badateľná odchýlka medzi novotvarom alebo slovom a jednoduchým súhrnom znakov, z ktorých je zložená. To predpokladá, že z dôvodu neobvyklého charakteru kombinácie znakov vzhľadom na vyššie uvedené výrobky alebo služby novotvar alebo slovo vytvára dojem dostatočne vzdialený dojmu vytvorenému jednoduchým spojením údajov o obsahu znakov, ktoré ich tvoria, tak, že prevyšuje súhrn vyššie uvedených znakov. V tomto ohľade rozbor sporného

výrazu vzhľadom na príslušné lexikálne a gramatické pravidlá je takisto správny (rozsudok z 12. januára 2005, SnTEM, SnPUR, SnMIX, T-367/02 až T-369/02, EU:T:2005:3, bod 32; pozri tiež analogicky rozsudky z 12. februára 2004, Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, EU:C:2004:86, bod 104, a z 12. februára 2004, Campina Melkunie, C-265/00, EU:C:2004:87, bod 43).

35 V prejednávanej veci žalobkyňa nespochybňuje konštatovania odvolacieho senátu, podľa ktorých sú jednak výrobky a služby označené prihlasovanou ochrannou známkou určené konečným spotrebiteľom, ako aj odbornej verejnosti, a jednak, že treba zohľadniť nemeckú a rakúsku nemecky hovoriacu verejnosť, keďže prihlasovaná ochranná známka sa skladá z nemeckých pojmov. Keďže tieto konštatovania nie sú nesprávne, je potrebné ich zohľadniť.

36 Žalobkyňa však spochybňuje posúdenia odvolacieho senátu týkajúce sa významu prihlasovanej ochrannej známky a jej opisného charakteru. Okrem toho tvrdí, že odvolací senát mal zohľadniť predchádzajúce zápisy slovného označenia Brauwelt, ktorých je majiteľkou, a tiež ďalšie zápisy a rozhodnutia týkajúce sa rovnakých alebo analogických označení.

– O význame prihlasovanej ochrannej známky

37 V prvom rade, pokiaľ ide o prvok „brau“, žalobkyňa tvrdí, že na rozdiel od záveru uvedeného v rozhodnutí prieskumového pracovníka, internetový slovník *Duden* neumožňuje dospieť k záveru, že tento prvok je prvok slovnej formulácie, uvedený prvok sa ako taký nenachádza v inej relevantnej literatúre. Rovnako jediné výsledky rešerše v internetových vyhľadávačoch v nemčine sa týkali buď pojmu „bräu“, alebo priezviska Brau, alebo použitia prvku „brau“ ako ochrannej známky alebo obchodného mena.

38 V každom prípade sa žalobkyňa domnieva, že aj za predpokladu, že by prvok „brau“ skutočne predstavoval prvok slovnej formulácie, sám osebe by bol izolovaný, slabý a bez konkrétneho významu, pričom výklad, podľa ktorého odkazuje vo všeobecnosti na pivovarnícku činnosť, je príliš neurčitý.

39 V tejto súvislosti v bode 13 napadnutého rozhodnutia odvolací senát dospel k záveru, že prvok „brau“ predstavuje prvok slovnej formulácie, ktorý v slovných spojeniach odkazuje na pivovarnícku činnosť. Na podporu tohto konštatovania žalobkyňa uviedla viacero zložených slov, v ktorých sa nachádzal prvok „brau“, vyplývajúcich zo zoznamu výrobkov dotknutých prihlasovanou ochrannou známkou, z dôkazov, ktoré žalobkyňa predložila Všeobecnému súdu a z internetového slovníka *Duden*.

40 Tieto príklady skutočne umožňujú domnievať sa, že v prítomnosti prvku „brau“ použitého v zloženom slove ho príslušná skupina verejnosti pochopí ako odkaz na pivovarníctvo, z čoho vyplýva, že posúdenie odvolacieho senátu je správne.

41 Tento záver tvrdenia žalobkyne nespochybňujú. Na jednej strane totiž hoci žalobkyňa tvrdí, že prvok „brau“ sa ako taký nenachádza v relevantnej literatúre, na rozdiel od toho, čo konštatoval prieskumový pracovník, súčasne však nenamieta proti existencii a výkladu zložených slov uvedených odvolacím senátom. Okrem toho ňou prezentované prvky, ktoré sa týkali výsledkov vyhľadávania na internetových vyhľadávačoch v nemčine, sa týkajú použitia skôr samotného prvku „brau“, než jeho použitia v zloženom slove, ako je pojem „brauwelt“ dotknutý v prejednávanej veci.

42 Na druhej strane v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, výklad pojmu „brau“, ktorý zastáva odvolací senát, má konkrétny sémantický obsah, keďže pivovarníctvo je konkrétna oblasť ľudskej činnosti.

43 Vzhľadom na predchádzajúce je potrebné potvrdiť posúdenie významu prvku „brau“ uskutočnené odvolacím senátom.

44 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že prvok „welt“ nie je synonymom predajného miesta. Rovnako v rozpore s tým, čo tvrdil prieskumový pracovník, keďže uvedený prvok „welt“ neoznačuje miesto, kde sa vyrába pivo, Brauwelt nie je miesto.

45 V tomto ohľade sa odvolací senát v bode 14 napadnutého rozhodnutia domnieval, že slovný prvok „welt“ označuje doslovne sféru alebo uzavretú oblasť a že sa často používal na označenie predajných miest so širokou škálou alebo širokou ponukou výrobkov a služieb v konkrétnej oblasti, po vzore pojmu „world“, ktorý mu zodpovedá v angličtine.

46 Na jednej strane hoci odvolací senát založil svoje konštatovanie, podľa ktorého sa pojem „welt“ bežne používal na označenie miesta predaja, odkazmi na rozhodnutia Všeobecného súdu a EUIPO, žalobkyňa svoje tvrdenie nepodložila nijakým konkrétnym tvrdením alebo dôkazom.

47 Na druhej strane v rozsahu, v akom žalobkyňa tvrdí, že príslušná skupina verejnosti nepochopí prvok „welt“ ako označujúci miesto výroby piva, jej tvrdenie je neúčinné, keďže odvolací senát neprebral toto konštatovanie prieskumového pracovníka.

48 Za týchto okolností je potrebné potvrdiť posúdenie významu prvku „welt“ uskutočnené odvolacím senátom.

49 V treťom rade, pokiaľ ide o všeobecný význam prihlasovanej ochrannej známky, žalobkyňa sa v tomto ohľade odvoláva na nedostatočné preskúmania odvolacím senátom. V tejto súvislosti potvrdzuje svoju argumentáciu týkajúcu sa toho, že prvok „brau“ ako taký nemá konkrétny sémantický význam, z čoho vyplýva, že v nemčine si vždy vyžaduje prítomnosť iného prvky, ktorý spresní jeho zmysel. V rozsahu, v akom ani prvok „welt“ nemá konkrétny význam v kontexte pivovarníctva, výraz „brauwelt“ je nový pojem, neurčitý, neobvyklý a originálny. Významy, ktoré uvádza odvolací senát, sú totiž extrémne neurčité.

50 V tomto ohľade v bode 15 napadnutého rozhodnutia odvolací senát uviedol, že výraz „brauwelt“ posudzovaný ako celok znamená „svet pivovarníctva“ a odkazuje na predajné miesto alebo na širokú ponuku výrobkov a služieb spojených s pivovarníctvom.

51 Preto v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, odvolací senát skúmal celkový význam prihlasovanej ochrannej známky. Navyše pri jeho preskúmaní nedošlo k nesprávnemu posúdeniu a tvrdenia žalobkyne ho nespochybňujú.

52 Treba totiž zdôrazniť, že prihlasovaná ochranná známka v súlade s nemeckými gramatickými a syntaktickými pravidlami spočíva v jednoduchom spojení dvoch prvkov, z ktorých každý má konkrétny sémantický obsah, pričom neexistencia výrazu „brauwelt“ v relevantnej literatúre je v tomto ohľade irelevantná [pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok z 12. januára 2000, DKV/ÚHVT (COMPANYLINE), T-19/99, EU:T:2000:4, bod 26].

53 Navyše kombinácia týchto dvoch prvkov neprekračuje súčet informácií, ktoré prinášajú, a predstavuje neologizmus, ktorý má konkrétny celkový význam spočívajúci v širokej obchodnej ponuke spojenej s oblasťou pivovarníctva.

54 Za týchto okolností je namieste potvrdiť celkový význam prihlasovanej ochrannej známky, ako ho konštatoval odvolací senát.

– O vzťahu medzi prihlasovanou ochrannou známkou a uvedenými výrobkami a službami

55 Žalobkyňa tvrdí, že prihlasovaná ochranná známka nie je opisná vo vzťahu k uvedeným výrobkom a službám.

56 EUIPO spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne.

57 Na úvod žalobkyňa uvádza, že prvok „brau“ neoznačuje ani výrobok, ani službu, ani ich vlastnosť. Prvok „welt“ zas vo svojom význame „predajného miesta“ alebo „ponuky tovarov“ nie je spôsobilý opísať uvedené výrobky a služby, najmä tie, ktoré nie sú obchodnými službami triedy 35, a to tým viac, že prvok „brau“ neumožňuje identifikovať konkrétny ponúkaný výrobok alebo službu. Za týchto okolností je podľa žalobkyne prihlasovaná ochranná známka príliš neurčitá na to, aby mohla existovať dostatočne priama a konkrétna spojitosť požadovaná článkom 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009.

58 Takúto úvodnú argumentáciu nemožno prijať. Ako totiž vyplýva z preskúmania uskutočneného v bodoch 37 až 54 vyššie, z celkového hľadiska prihlasovaná ochranná známka odkazuje na predajné miesto alebo širokú ponuku výrobkov a služieb spojených pivovarníckou činnosťou. Preto, ako to v podstate konštatoval odvolací senát v bodoch 15 a 21 napadnutého rozhodnutia, zo všeobecného hľadiska je prihlasovaná ochranná známka spôsobilá poskytnúť informáciu o tematickom predmete výrobku alebo služby, o svojom druhu, ako aj o svojom predajnom mieste alebo mieste poskytnutia služby.

59 Pokiaľ ide o otázku, či sú tieto informácie skutočne opisné vo vzťahu k výrobkom a službám, ktorých sa v prejednávanej veci týka prihlasovaná ochranná známka, žalobkyňa uvádza rad tvrdení.

60 Po prvé tvrdí, že v rozpore s tým, čo konštatoval odvolací senát, „svet pivovarníctva“ ako tematický predmet výrobkov v triedach 9 a 16 neexistuje. Ďalej uvádza, že údaje a nosiče údajov patriace do triedy 9, ako aj v nadväznosti na to výrobky patriace do triedy 16, nie sú vo všeobecnosti označované ich obsahom.

61 V tomto ohľade sa odvolací senát v bode 16 napadnutého rozhodnutia domnieval, že prihlasovaná ochranná známka označovala tematický obsah jednak „počítačových programov“ a „nosičov údajov“ patriacich do triedy 9 a jednak „brožúr“, „časopisov“, „katalógov“ a „kníh“, patriacich do triedy 16, konkrétne svet pivovarníctva.

62 Toto posúdenie je správne, keďže na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, predmetom výrobkov a služieb patriacich do tried 9 a 16 môže byť pivovarnícka činnosť. Osobitne, na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, na jednej strane, pokiaľ je prihlasovaná ochranná známka umiestnená na „nosičoch údajov“, okamžite informuje príslušnú skupinu verejnosti o hlavnej vlastnosti týchto výrobkov, konkrétne o ich tematickom obsahu [pozri analogicky rozsudok zo 17. septembra 2008, Prana Haus/ÚHVT (PRANAHAUS), T-226/07, neuverejnený, EU:T:2008:381, bod 33]. Na druhej strane je časté, že názov knihy, katalógu alebo brožúry, ako aj názvy časopisov odkazujú na tematický obsah uvedených publikácií, a tak sa spotrebitelia, ako aj odborná verejnosť vo všeobecnosti rozhodnú konzultovať takéto publikácie na základe ich obsahu alebo predmetu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. septembra 2015, Reed Exhibitions/ÚHVT (INFOSECURITY),, T-633/13, neuverejnený, EU:T:2015:674, bod 54].

63 Po druhé, pokiaľ ide o výrobky patriace do triedy 32 a služby patriace do triedy 43, žalobkyňa tvrdí, že v rozpore s konštatovaním prieskumového pracovníka prihlasovaná ochranná známka nemôže byť vnímaná ako označujúca pivovar vzhľadom na zvyky pivovarníkov v oblasti označovania.

64 V tomto ohľade sa odvolací senát v bode 17 napadnutého rozhodnutia domnieval, že prihlasovaná ochranná známka bola vnímaná relevantnou verejnosťou ako odkaz na predajné miesto alebo miesto poskytovania služieb, na ktorom boli ponúkané pivo alebo výťažky z chmeľu patriace do triedy 32 alebo reštauračné služby patriace do triedy 43.

65 Toto posúdenie nie je nesprávne. Navyše sa nezakladá na výklade, podľa ktorého by prihlasovaná ochranná známka označovala miesto, kde sa vyrába pivo, takže tvrdenie uvedené v bode 63 vyššie je neúčinné.

66 Po tretie, pokiaľ ide o služby zaradené do triedy 35, žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát jednak pripustil, že nie je bežné ich označovať podľa ich tematického zamerania, a jednak pritom tvrdí, že príslušná skupina verejnosti bude vnímať prihlasovanú ochrannú známku ako informáciu o téme organizovania trhu alebo výstavy. Žalobkyňa uvádza, že v skutočnosti ochranné známky špecializovaných trhov sú často náznakové a mierne rozlišujúce, pričom však nie sú opisné.

67 V tomto ohľade sa odvolací senát v bode 18 napadnutého rozhodnutia domnieval, že prihlasovaná ochranná známka označovala tému dotknutej služby, konkrétne skutočnosť, že trhy a výstavy sa týkajú oblasti pivovarníctva a že marketingové služby boli osobitne určené pivovarom. Ďalej uviedol, že hoci je možné, že nie je bežné označovať predmetné služby ich tematickým obsahom, príslušná skupina, pokiaľ bola vystavená prihlasovanej ochrannej známke verejnosti, bola schopná priamo pochopiť tento odkaz.

68 Na druhej strane tieto konštatovania na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, nie sú protichodné. Ako totiž vyplýva z bodu 67 vyššie, odvolací senát kategoricky nekonštatoval, že nebolo bežné označovať služby patriace do triedy 35 ich tematickým obsahom, ale len pripustil túto možnosť, aby potom spresnil, že to nemalo vplyv na vnímanie príslušnej skupiny verejnosti.

69 Na druhej strane posúdenie odvolacieho senátu je správne. Hoci je totiž možné, že ochranné známky označujúce špecializované trhy a výstavy sú často náznakové bez toho, aby boli opisné, neplatí to pre prihlasovanú ochrannú známku, ktorá priamo informuje príslušnú skupinu verejnosti, že trh alebo výstava sa týka oblasti pivovarníctva. V súvislosti s marketingovými službami žalobkyňa nespochybňuje správne konštatovanie, podľa ktorého sa môžu týkať špecificky pivovarov, takže príslušná skupina verejnosti by mohla vykladať prihlasovanú ochrannú známku ako odkaz na ich obsah.

70 Po štvrté, pokiaľ ide o služby patriace do tried 38 a 42, žalobkyňa tvrdí, že sú technickej povahy, takže prihlasovaná ochranná známka vo vzťahu k nim nie je opisná, ale naopak dosť originálna. Ďalej uvádza, že odvolací senát si zamenil názov internetovej stránky s technickými službami ponúkanými tretími osobami v súvislosti s fungovaním takejto stránky, na ktoré sa vzťahovala prihlasovaná ochranná známka.

71 V tejto súvislosti sa odvolací senát v bode 19 napadnutého rozhodnutia domnieval, že služby patriace do tried 38 a 42 tvorili tri skupiny sprístupnenia portálov, poskytnutia prístupu k informáciám, k počítačovým programom a databázam a zodpovedajúce programovacie služby. Domnieval sa, že prihlasovaná ochranná známka označovala skutočnosť, že predmetné služby boli určené pre internetové stránky, ktorých predmetom je pivovarnícka činnosť, alebo sa týkali prístupu k informáciám v tejto oblasti.

72 Toto posúdenie je však správne, keďže prihlasovaná ochranná známka mohla byť skutočne vnímaná príslušnou skupinou verejnosti ako označujúca tému internetových stránok alebo informácií dotknutých predmetnými službami. Navyše vzhľadom na odôvodnenie odvolacieho senátu sa nezdá, že by si pri svojom posúdení zamenil technické služby nevyhnutné na fungovanie internetovej stránky s obsahom týkajúcim sa pivovarníctva so samotným názvom tejto internetovej stránky.

73 Po piate, pokiaľ ide o služby patriace do triedy 41, žalobkyňa spochybňuje opisný charakter prihlasovanej ochrannej známky v súvislosti so „športovými činnosťami“ a „organizovaním a uskutočňovaním hudobných voľnočasových podujatí“.

74 V súvislosti so „športovými činnosťami“ odvolací senát v bode 20 napadnutého rozhodnutia správne konštatoval, že pivovarníctvo predstavuje tradíciu a má v Nemecku a Rakúsku kultúrny význam, čo vedie k mnohým slávnostiam so športovými prvkami, ako je súťaž vo váľaní pivných sudov.

75 Je síce pravda, ako v podstate tvrdí žalobkyňa, že dotknuté činnosti nepredstavujú veľmi rozšírené športové disciplíny a že zahŕňajú významný zábavný prvok. Na jednej strane však pojem športová činnosť nie je nijako nezlučiteľný so zábavou. Na druhej strane predmetné činnosti sú súťažné činnosti, ktoré od účastníkov vyžadujú fyzickú námahu, z čoho vyplýva, že odvolací senát sa nedopustil nesprávneho posúdenia, keď ich kvalifikoval ako „športové činnosti“.

76 V súvislosti s „organizovaním a uskutočňovaním hudobných voľnočasových podujatí“, na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, ktorá svoje tvrdenia nepodopiera konkrétnymi argumentmi, odvolací senát sa v bode 20 napadnutého rozhodnutia správne domnieval, že dotknuté podujatia by mohli súvisieť so svetom pivovarníctva, takže príslušná skupina verejnosti si prihlasovanú ochrannú známku mohla vykladať ako odkaz na túto vlastnosť.

– O zohľadnení predchádzajúcich zápisov a rozhodnutí

77 Žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát nezohľadnil predchádzajúce zápisy slovného označenia Brauwelt, ktorých je majiteľom. Zdôrazňuje, že v rozsahu, v akom tieto zápisy bránia tretím osobám používať uvedené označenie, požiadavka dostupnosti, ktorá podopiera absolútny dôvod zamietnutia stanovený v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, sa v prejednávanej veci neuplatňuje.

78 Žalobkyňa okrem toho poukazuje na to, že z rozhodnutia druhého odvolacieho senátu z 22. novembra 2005 (vec R 137/2005-2) vyplýva, že označenie Brauwelt nie je opisné vo vzťahu k službám patriacim do tried 35, 41 a 42, ktoré sú rovnaké alebo analogické so službami dotknutými v predmetnej veci.

79 V poslednom rade žalobkyňa uvádza mnohé zápisy označení rovnakých alebo analogických s prihlasovanou ochrannou známkou, ktorých sa dovoláva pred odvolacím senátom.

80 EUIPO spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne.

81 Podľa judikatúry vzhľadom na zásady rovnosti zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných musí EUIPO pri rozhodovaní o prihláške ochrannej známky Európskej únie zohľadňovať už prijaté rozhodnutia o podobných prihláškach a s mimoriadnou pozornosťou skúmať, či je, alebo nie je potrebné rozhodnúť rovnako (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. marca 2011, Agencja Wydawnicza Technopol/ÚHVT, C-51/10 P, EU:C:2011:139, body 73 a 74).

82 Vzhľadom na to musia byť zásady rovnosti zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných uvedené do súladu s požiadavkou dodržiavania zákonnosti. Preto sa osoba, ktorá podá prihlášku označenia ako ochrannej známky Európskej únie, nemôže vo svoj prospech odvolávať na prípadnú nezákonnosť vykonanú v minulosti, aby získala totožné rozhodnutie. Navyše z dôvodov právnej istoty a konkrétne riadnej správy vecí verejných musí byť skúmanie akejkoľvek prihlášky veľmi prísne a úplné, aby sa predišlo tomu, že ochranné známky budú zapísané nenáležite. Toto skúmanie sa musí vykonať v každom konkrétnom prípade. Zápis označenia ako ochrannej známky totiž závisí od špecifických kritérií uplatniteľných v rámci skutkových okolností konkrétneho prípadu, ktoré majú preveriť, či sa na dotknuté označenie vzťahuje niektorý z dôvodov zamietnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. marca 2011, Agencja Wydawnicza Technopol/ÚHVT, C-51/10 P, Zb., EU:C:2011:139, body 75 až 77).

83 Za týchto okolností vzhľadom na to, čo vyplýva z preskúmania uskutočneného v bodoch 28 až 76 vyššie, odvolací senát z právneho hľadiska správne dospel k záveru, že prihlasovaná ochranná známka je opisná v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 vo vzťahu ku všetkým uvedeným výrobkom a službám, žalobkyňa sa nemôže účinne odvolávať na predchádzajúce zápisy a rozhodnutia, ktoré uvádza.

84 Vzhľadom na vyššie uvedené je namieste zamietnuť výhradu založenú na neexistencii opisného charakteru prihlasovanej ochrannej známky vo vzťahu k uvedeným výrobkom a službám.

O porušení práva žalobkyne byť vypočutý

85 Žalobkyňa uvádza, že odvolací senát porušil jej právo byť vypočutý, keďže po prvýkrát až v napadnutom rozhodnutí uviedol, že jednak „brau“ je prvok slovného spojenia, a jednak, že súťaž vo váľaní sudov je druhom športovej činnosti súvisiacej so svetom pivovarníctva.

86 Podľa článku 75 druhej vety nariadenia č. 207/2009, ktorý v rámci práva ochranných známok zakotvuje všeobecnú zásadu ochrany práva na obranu a najmä práva byť vypočutý, sa rozhodnutia EUIPO nemôžu zakladať na dôvodoch, ku ktorým účastníci konania nemohli zaujať stanovisko.

87 V prejednávanej veci, čo sa týka prvého tvrdenia žalobkyne, hoci sa prieskumový pracovník výslovne neodvolával na skutočnosť, že „brau“ bol prvok slovného spojenia, napriek tomu uviedol, že príslušná skupina verejnosti by pochopila význam uvedeného prvku, keďže by poznala slová alebo výrazy, ktoré ho obsahujú. Prieskumový pracovník preto skutočne odkázal na funkciu prvku „brau“ ako prvku slovného spojenia a žalobkyňa bola spôsobilá pochopiť tento argument, keďže pred odvolacím senátom namietala tak jeho dôvodnosť, ako aj jeho relevantnosť.

88 Pokiaľ ide o druhé tvrdenie, je síce pravda, že prieskumový pracovník neodkázal vo svojom rozhodnutí na súťaž vo váľaní sudov. V každom prípade, ako uvádza EUIPO, uvedenie tejto súťaže odvolacím senátom predstavuje len príklad, ktorého cieľom je vysvetliť všeobecné konštatovanie, podľa ktorého môže byť prihlasovaná ochranná známka vnímaná ako odkaz na skutočnosť, že „športové činnosti“ patriace do triedy 41 mali vzťah s pivovarníctvom, v dôsledku čoho opisovala tieto činnosti v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009. V rozsahu, v akom toto konštatovanie vyplýva z rozhodnutia prieskumového pracovníka, nie je namieste domnievať sa, že by napadnuté rozhodnutie bolo v tomto ohľade založené na odôvodnení, ku ktorému žalobkyňa nemohla zaujať stanovisko.

89 Za týchto okolností je namieste zamietnuť výhradu založenú na porušení práva žalobkyne byť vypočutý.

90 Vzhľadom na vyššie uvedené musí byť prvý žalobný dôvod zamietnutý.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009

91 Žalobkyňa vytýka odvolaciemu senátu, že z nedostatku rozlišovacej spôsobilosti prihlasovanej ochrannej známky vyvodil jej opisný charakter bez toho, aby pristúpil k oddelenému preskúmaniu uplatnenia článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 a bez toho, aby odôvodnil uplatnenie tohto ustanovenia samostatne vo vzťahu k rôznym výrobkom a službám dotknutým prihlasovanou ochrannou známkou.

92 Stačí pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry slovnej ochrannej známke, ktorá opisuje vlastnosti tovarov alebo služieb v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, z tohto dôvodu nevyhnutne chýba rozlišovacia spôsobilosť vo vzťahu k daným tovarom alebo službám v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) toho istého nariadenia [pozri rozsudky z 8. júla 2004, TELEPHARMACY SOLUTIONS, T-289/02, EU:C:2004:227, bod 24 a citovanú judikatúru, a zo 1. februára 2013, Ferrari/ÚHVT (PERLE’), T-104/11, neuverejnený, EU:T:2013:51, bod 32 a citovanú judikatúru].

93 Keďže odvolací senát odôvodnene dospel k záveru, že ochranná známka BRAUWELT opisuje dotknuté výrobky a služby v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č.207/2009, mohol z toho vyvodiť, že na základe tejto judikatúry sa zápis mal zamietnuť tiež na základe článku 7 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia bez toho, aby bolo nevyhnutné uviesť v tejto súvislosti odôvodnenie.

94 Preto sa druhý žalobný dôvod musí zamietnuť ako nedôvodný.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 v spojení s článkom 75 rovnakého nariadenia

95 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát porušil jej právo byť vypočutý zakotvené v článku 75 nariadenia č. 207/2009, keďže nemala možnosť vyjadriť sa k ním zisteným nedostatkom, pokiaľ ide o dôkazy predložené na účely preukázania nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti používaním v zmysle článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009.

96 Po druhé odvolací senát z právneho hľadiska dostatočne neodôvodnil zamietnutie uplatniť článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009, pokiaľ ide o špecializované časopisy, semináre, informačné služby, technické služby a ďalšie výrobky a služby, ktoré nie sú uvedené v napadnutom rozhodnutí.

97 Po tretie odvolací senát porušil článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 tým, že sa domnieval, že nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti pre špecializované časopisy, katalógy pre výstavy, organizovanie trhov a pre pivo neboli preukázané.

98 V tomto kontexte žalobkyňa navyše subsidiárne uvádza, že v prípade, že by jej hlavný žalobný návrh nebol prijatý, žiada o zápis prihlasovanej ochrannej známky na základe nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti používaním pre „špecializované časopisy pre oblasť pivovarníctva“ a že berie späť prihlášku ochrannej známky pre výrobky a služby, vo vzťahu ku ktorým označenie Brauwelt nie je spôsobilé na ochranu.

99 EUIPO spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne.

100 Predtým, než sa posúdia tri výhrady žalobkyne, je potrebné na úvod preskúmať predmet sporu v súvislosti s uplatnením článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 vzhľadom na konanie pred odvolacím senátom a vyhlásenia žalobkyne zhrnuté v bode 98 vyššie.

O predmete sporu

101 V prvom rade, pokiaľ ide o rozsah požiadavky nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti používaním, a teda predmet tretieho odvolacieho dôvodu, je namieste zdôrazniť, že v úvodnom bode časti V podania, ktoré uvádza dôvody odvolania pred odvolacím senátom, žalobkyňa stručne poukázala na nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti prihlasovanej ochrannej známky ako takej.

102 Potom žalobkyňa výslovne požadovala uznanie uvedenej rozlišovacej spôsobilosti výlučne vo vzťahu k špecializovaným časopisom, informačným službám, seminárom a knihám. Okrem toho sa odvoláva na „časté používanie“ prihlasovanej ochrannej známky v súvislosti s katalógmi pre výstavy, so službami organizovania trhov a výstav, s pivom a s prevádzkovaním internetových stránok v oblasti pivovarníctva. Hoci tvrdila, že v nadväznosti na toto používanie, sa ochranná známka stala „známou“, žalobkyňa výslovne nekvalifikovala právne dôsledky, ktoré sa mali vyvodiť z tejto známosti.

103 Odvolací senát v bode 7 napadnutého rozhodnutia uviedol, že uznanie rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním sa požadovalo pre špecializované časopisy, informačné služby, semináre a knihy. Okrem toho bez ohľadu na neexistenciu výslovnej žiadosti odvolací senát posúdil tiež nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti v súvislosti s katalógmi pre výstavy, so službami organizovania trhov a výstav a v súvislosti s pivom.

104 Za týchto okolností je potrebné preskúmať len výhrady žalobkyne uvedené v rámci tretieho žalobného dôvodu v súvislosti s výrobkami a službami zodpovedajúcimi kategóriám vymenovaným v bode 103 vyššie. Uplatnenie článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 vo vzťahu k výrobkom a službám, ktoré nie

sú dotknuté výslovnou alebo implicitnou žiadosťou o uznanie rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním, totiž nebolo súčasťou predmetu konania pred odvolacím senátom, a teda ani napadnutého rozhodnutia.

105 Osobitne na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, predmet sporu, pokiaľ ide o tretí žalobný dôvod, nezahŕňa technické služby z oblasti telekomunikácií a informatiky patriace do tried 38 a 42. Na jednej strane totiž tieto služby neboli predmetom výslovnej žiadosti o uznanie rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním. Na druhej strane tvrdenia a dôkazy predložené žalobkyňou pred odvolacím senátom nesvedčia o implicitnej žiadosti vzhľadom na to, že jediný prvok týkajúci sa v určitej miere telekomunikácie a informatiky, konkrétne prevádzka internetových stránok žalobkyňou, je súčasťou kontextu poskytovania informačných služieb, a nie technických služieb.

106 V druhom rade z podania, ktoré uvádza dôvody odvolania pred odvolacím senátom, vyplýva, že žalobkyňa žiadala a zamýšľala preukázať rozlišovaciu spôsobilosť nadobudnutú používaním skôr v súvislosti s podskupinou „špecializované časopisy“ než v súvislosti so širšou kategóriou časopisov uvedenou na zozname výrobkov a služieb dotknutých prihlasovanou ochrannou známkou.

107 V tomto ohľade treba pripomenúť, že podľa článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 absolútne dôvody zamietnutia zápisu uvedené v článku 7 ods. 1 písm. b) až d) toho istého nariadenia nebránia zápisu ochrannej známky, pokiaľ táto ochranná známka nadobudla rozlišovaciu spôsobilosť v súvislosti s výrobkami alebo službami, o ktorých zápis sa žiada.

108 V dôsledku toho sa v zásade nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti používaním musí preukázať pre celú kategóriu tovarov alebo služieb, na ktorú sa uplatňoval dotknutý dôvod zamietnutia, ako je uvedená v zozname výrobkov a služieb dotknutých prihlasovanou ochrannou známkou, a nie len pre jednu podskupinu.

109 Toto pravidlo nemá vplyv na to, že podľa článku 43 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 prihlasovateľ ochrannej známky môže kedykoľvek vziať späť svoju prihlášku ochrannej známky Európskej únie alebo zúžiť zoznam tovarov alebo služieb nachádzajúcich sa v tejto prihláške.

110 V prejednávanej veci hoci žalobkyňa výslovne požadovala uznanie rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním pre podskupinu „špecializované časopisy“, z dôkazov nachádzajúcich sa v spise, a najmä ani z podania, ktoré uvádza dôvody odvolania pred odvolacím senátom, nevyplýva, že by súčasne rovnako obmedzila kategóriu „časopisy“ uvedenú v zozname výrobkov a služieb dotknutých prihlasovanou ochrannou známkou.

111 V dôsledku toho odvolací senát v bode 27 napadnutého rozhodnutia správne usúdil, že uznanie rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním sa malo preukázať pre kategóriu „časopisy“.

112 V treťom rade, pokiaľ ide o subsidiárne zúženie kategórie „časopisy“ na „špecializované časopisy pre oblasť pivovarníctva“ a späťvzatie prihlášky ochrannej známky pre výrobky a služby, vo vzťahu ku ktorým označenie Brauwelt nie je spôsobilé na ochranu, ktoré žalobkyňa navrhla pred Všeobecným súdom, je namieste zdôrazniť, že vzhľadom na ich znenie tieto vyhlásenia patria do rámca tretieho žalobného návrhu. Keďže je však tento žalobný návrh neprípustný z dôvodov uvedených v bodoch 11 až 14 vyššie, uvedené návrhy sú bezpredmetné.

113 V každom prípade, aj za predpokladu, že by zúženie kategórie „časopisy“ patrilo do kontextu prvého žalobného návrhu, je namieste pripomenúť, že zúženie v zmysle článku 43 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 uskutočnené po prijatí napadnutého rozhodnutia môže Všeobecný súd zohľadniť len v prípade, že sa žalobca striktne obmedzí na zúženie predmetu sporu tak, že odstráni niektoré kategórie výrobkov alebo služieb zo zoznamu výrobkov a služieb označených v prihláške. Pokiaľ naopak toto zúženie vedie k zmene predmetu sporu v tom zmysle, že z neho vyplýva predloženie nových skutočností, ktoré neboli predložené na preskúmanie odvolaciemu senátu na účely prijatia

napadnutého rozhodnutia, v zásade ho Všeobecný súd nemôže zohľadniť. To platí najmä v prípade, že zúženie výrobkov a služieb spočíva v špecifikáciách, ktoré by mohli mať vplyv na určenie cieľovej skupiny verejnosti a v dôsledku toho zmeniť skutkový rámec, ktorý bol prezentovaný odvolaciemu senátu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. februára 2008, Citigroup/ÚHVT – Link Interchange Network (WORLDLINK), T-325/04, neuverejnený, EU:T:2008:51, body 26 a 27].

114 V prejednávanej veci zúženie uskutočnené žalobkyňou spočíva v špecifikácii kategórie „časopisy“ doplnením spresnenia „špecializované pre oblasť pivovarníctva“. Táto špecifikácia má vplyv na definíciu príslušnej skupiny verejnosti, lebo vedie k vylúčeniu širokej verejnosti a v dôsledku toho mení skutkový rámec pred odvolacím senátom. Preto ju Všeobecný súd nemôže zohľadniť.

115 Pokiaľ ide o podmienené späťvzatie prihlášky ochrannej známky v súvislosti s inými kategóriami výrobkov a služieb, uplatniteľnosť tohto návrhu výslovne podlieha výsledku preskúmania dôvodnosti žaloby, takže nemôže mať vplyv na rozsah sporu predloženého Všeobecnému súdu. Preto Všeobecný súd nemôže zohľadniť ani tento návrh.

O porušení práva žalobkyne byť vypočutý

116 Žalobkyňa tvrdí, že v rozsahu, v akom sa na rozlišovaciu spôsobilosť nadobudnutú používaním na základe článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 možno odvolávať po prvýkrát pred odvolacím senátom, štádium, v akom žiadala o uplatnenie tohto posledného uvedeného ustanovenia jej nemôže spôsobovať škodlivé účinky. Preto sa žalobkyňa domnieva, že odvolací senát ju mal buď vypočuť v súvislosti s údajným nedostatkom predložených dôkazov, alebo vrátiť vec prieskumovému pracovníkovi, aby sa k nim vyjadril na prvom stupni. Odvolací senát však tým, že priamo rozhodol o uplatnení článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009, porušil právo žalobkyne byť vypočutý zakotvené v článku 75 tohto nariadenia a spôsobil to, že stratila možnosť využiť jeden stupeň konania.

117 EUIPO spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne.

118 V prvom rade, pokiaľ ide o otázku, či odvolací senát bol povinný vrátiť vec prieskumovému pracovníkovi, je síce pravda, že nijaké ustanovenie nariadenia č. 207/2009 nebráni, aby sa uznanie rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním v zmysle článku 7 ods. 3 tohto nariadenia požadovalo prvýkrát pred odvolacím senátom v reakcii na rozhodnutie prieskumového pracovníka, podľa ktorého sa na prihlasovanú ochrannú známku neoddeliteľne vzťahuje jeden z absolútnych dôvodov zamietnutia stanovených v článku 7 ods. 1 písm. b) až d) tohto nariadenia.

119 Podľa článku 64 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 však odvolací senát v nadväznosti na preskúmanie veci samej rozhodne o odvolaní a pri takomto postupe môže vykonávať právomoci oddelenia, ktoré vydalo napadnuté rozhodnutie. Z tohto ustanovenia vyplýva, že v dôsledku odvolania proti rozhodnutiu o zamietnutí zápisu prieskumovým pracovníkom môže odvolací senát vykonať nové úplné preskúmanie veci samej vo vzťahu k prihláške tak z hľadiska právneho stavu, ako aj z hľadiska skutkového stavu [rozsudok z 3. júla 2013, Airbus/ÚHVT (NEO), T-236/12, EU:T:2013:343, bod 21]. V dôsledku toho odvolací senát má najmä právomoc rozhodovať o žiadostiach o uznaní rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním v zmysle článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009.

120 Odvolací senát však nemôže byť zbavený tejto právomoci len na základe skutočnosti, že prihlasovateľ ochrannej známky sa rozhodol požadovať uznanie rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním po prvýkrát v rámci konania o odvolaní. V takomto prípade totiž strata konania, na ktorú žalobkyňa v prejednávanej veci poukazuje, vyplýva výlučne z vlastného správania prihlasovateľa ochrannej známky, a nie z porušenia jeho procesných práv inštanciami EUIPO.

121 V dôsledku toho je namieste dospieť k záveru, že odvolací senát nebol povinný vrátiť vec prieskumovému pracovníkovi.

122 V druhom rade, pokiaľ ide o otázku, či odvolací senát mal vypočuť žalobkyňu v súvislosti s nedostatkom ňou predložených dôkazov, v bode 86 vyššie sa už uviedlo, že článok 75 druhá veta nariadenia č. 207/2009 potvrdzuje v rámci práva ochranných známok všeobecnú zásadu ochrany práva na obranu a najmä práva byť vypočutý.

123 Toto právo ale nevyžaduje, aby odvolací senát EUIPO pred zaujatím konečného postoja k otázke posúdenia dôkazov predložených jedným z účastníkov konania poskytol tomuto účastníkovi konania novú možnosť vyjadriť sa k nim (pozri rozsudok z 19. januára 2012, ÚHVT/Nike International, C-53/11, EU:C:2012:27, bod 53 a citovanú judikatúru).

124 V dôsledku toho odvolací senát nebol povinný ani informovať žalobkyňu, že považuje predložené tvrdenia a dôkazy za nedostatočné, ani jej poskytnúť možnosť uviesť nové pripomienky a predložiť doplňujúce dôkazy.

125 V tomto kontexte navyše žalobkyňa nesprávne tvrdí, že pokiaľ odvolací senát zamýšľal v napadnutom rozhodnutí uviesť nový dôvod zamietnutia založený na článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009, bol povinný žalobkyňu ešte predtým vypočuť. Toto posledné uvedené ustanovenie, ktorého uplatnenie musí prihlasovateľ ochrannej známky navrhnúť, nepredstavuje absolútny dôvod zamietnutia, ale naopak výnimku z dôvodov uvedených v článku 7 ods. 1 písm. b) až d) uvedeného nariadenia.

126 Vzhľadom na vyššie uvedené je namieste zamietnuť výhradu založenú na porušení práva žalobkyne byť vypočutý.

O porušení povinnosti odôvodnenia

127 Po prvé vzhľadom na zistenia uvedené v bodoch 101 až 105 vyššie, pokiaľ ide o rozsah žiadosti o uznanie rozlišovacej spôsobilosti používaním, nie je potrebné preskúmať výhradu založenú na porušení povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o iné výrobky a služby, než sú výrobky a služby zodpovedajúce kategóriám uvedeným v bode 103 vyššie, a najmä pokiaľ ide o technické služby.

128 Po druhé na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, odvolací senát v bodoch 26 a 28 napadnutého rozhodnutia preskúmal používanie prihlasovanej ochrannej známky pre špecializovaný časopis Brauwelt, ako vyplývalo z dôkazov predložených v tomto ohľade, a najmä predajné čísla tohto časopisu. V dôsledku toho je namieste dospieť k záveru, že odvolací senát neporušil povinnosť odôvodnenia v súvislosti s kategóriou „časopisy“.

129 Po tretie v podaní, ktoré uvádza dôvody odvolania pred odvolacím senátom, žalobkyňa tvrdí, že keďže časopisy slúžia na poskytovanie informácií v rôznych oblastiach, nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti používaním, pokiaľ ide o „časopisy“, sa vzťahuje na informačné služby, knihy a semináre. Toto tvrdenie žalobkyne bolo zopakované v zhrnutí jej argumentácie, uvedenom v bode 7 napadnutého rozhodnutia. Za týchto okolností odôvodnenie poskytnuté odvolacím senátom v bodoch 26 až 28 napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o kategóriu „časopisy“, sa implicitne, ale nevyhnutne uplatňuje aj na informačné služby, knihy a semináre, a to tým viac, že bod 27 napadnutého rozhodnutia odkazuje nielen na dotknuté výrobky, ale aj na dotknuté služby.

130 V tomto ohľade je síce pravda, že žalobkyňa podoprela návrh na uznanie nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti, pokiaľ ide o informačné služby, knihy a semináre doplňujúcimi dôkazmi, konkrétne na jednej strane čestným vyhlásením pána S. (ďalej len „čestné vyhlásenie“), ktoré sa týkalo najmä uverejňovania kníh a prevádzkovania internetových stránok venovaných pivovarníctvu, a na druhej strane reklamným prospektom k semináru v rovnakej oblasti, ktorý organizovala (ďalej len „prospekt“).

131 Vzhľadom na to sa čestné vyhlásenie a prospekt uvádzajú v bode 6 napadnutého rozhodnutia ako dôkazy predložené žalobkyňou, čo znamená že predstavujú dôkazy, ktoré boli zohľadnené odvolacím senátom pri jeho posúdení. Za týchto okolností je namieste konštatovať, že odôvodenie uvedené odvolacím senátom v bodoch 26 až 28 napadnutého rozhodnutia sa uplatňuje tiež na dôkazy, ktoré by mali preukázať nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti používaním, pokiaľ ide o informačné služby, knihy a semináre.

132 V dôsledku toho je namieste zamietnuť výhradu založenú na porušení povinnosti odôvodnenia.

O dôkaze nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti používaním

133 Z článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 vyplýva, že absolútne dôvody zamietnutia uvedené v článku 7 ods. 1 písm. b) až d) uvedeného nariadenia nebránia zápisu ochrannej známky, ak ochranná známka získala rozlišovaciu spôsobilosť, pokiaľ ide o výrobky alebo služby, o ktorých zápis sa žiada, v dôsledku jej používania.

134 V tomto ohľade z judikatúry vyplýva, že nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti používaním ochrannej známky si vyžaduje, aby prinajmenšom významná časť príslušnej skupiny verejnosti identifikovala vďaka ochrannej známke predmetné tovary alebo služby ako pochádzajúce od určitého podniku [pozri rozsudok z 29. apríla 2004, Eurocermex/ÚHVT (Tvar pivovej fľaše), T-399/02, EU:T:2004:120, bod 42 a citovanú judikatúru].

135 V prejednávanej veci žalobkyňa na podporu svojej žiadosti o uznanie nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti používaním predložila odvolaciemu senátu tieto dôkazy:

— prieskum uskutočnený spoločnosťou medzi 200 nemeckými a rakúskymi podnikateľmi z odvetia pivovarníctva (ďalej len „prieskum“),

— čestné vyhlásenie,

— článok z internetovej encyklopédie „Wikipedia“ týkajúci sa časopisu Brauwelt,

— exemplár časopisu Brauwelt,

— výňatky z publikácií týkajúcich sa výstavy „drinktec“,

— obrázky výstavného stánku,

— záverečnú správu z výstavy „drinktec“ a výňatok z internetovej stránky „BrauBeviale“,

— reklamný prospekt k semináru týkajúcemu sa pivovarníctva,

— etikety z pivových fliaš.

136 V bodoch 26 až 29 napadnutého rozhodnutia sa odvolací senát domnieval, že tieto prvky boli nedostatočné na preukázanie, že prihlasovaná ochranná známka nadobudla rozlišovaciu spôsobilosť používaním v súvislosti s výrobkami a službami, pre ktoré sa žiadalo uznanie takejto rozlišovacej spôsobilosti.

137 V prvom rade s cieľom spochybniť toto posúdenie sa žalobkyňa odvoláva na nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti používaním prihlasovanej ochrannej známky pre rovnomenný časopis, ktorú potvrdil prieskum, čestné vyhlásenie, článok z internetovej encyklopédie „Wikipedia“ a exemplár uvedeného časopisu.

138 V tomto ohľade sa v bode 111 vyššie konštatovalo, že odvolací senát usúdil, že nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti používaním sa malo preukázať pre kategóriu „časopisy“. Keďže táto kategória výrobkov je určená tak odborníkom, ako aj širokej verejnosti, široká verejnosť, vo vzťahu ku ktorej sa musí predložiť dôkaz o nadobudnutí rozlišovacej spôsobilosti, zahŕňa tieto dve skupiny spotrebiteľov, ako to konštatoval odvolací senát v bode 27 napadnutého rozhodnutia.

139 Ako však správne uviedol odvolací senát, keďže časopis Brauwelt uverejňovaný žalobkyňou je špecializovaný časopis, dôkazy ňou predložené preukazujú výlučne použitie a vnímanie prihlasovanej ochrannej známky u odbornej verejnosti, čo navyše ani samotná žalobkyňa nespochybňuje.

140 V druhom rade v rozsahu, v akom žalobkyňa žiada o uznanie rozlišovacej spôsobilosti pre informačné služby, semináre a knihy používaním prihlasovanej ochrannej známky pre špecializované časopisy, platí tiež odôvodnenie uvedené odvolacím senátom v bodoch 26 až 28 napadnutého rozhodnutia a pripomenuté v bodoch 138 a 139 vyššie, podľa ktorého je toto používanie preukázané výlučne vo vzťahu k časti príslušnej skupiny verejnosti. Rovnako ako časopisy sú totiž aj tri vyššie uvedené kategórie výrobkov a služieb určené tak odbornej verejnosti, ako aj širokej verejnosti.

141 Tá istá úvaha sa uplatní aj na ďalšie dôkazy predložené žalobkyňou, ktoré sa týkajú troch dotknutých kategórií výrobkov a služieb. Najskôr totiž aj za predpokladu, že sa údaje týkajúce sa prevádzkovania internetových stránok uvedené v čestnom vyhlásení týkajú kategórie informačných služieb, neumožňujú dospieť k záveru, že by dotknuté stránky navštevovala významná časť príslušnej skupiny verejnosti alebo by jej boli známe. Ďalej z informácií obsiahnutých v reklamnom prospekte vyplýva, že seminár organizovaný žalobkyňou bol určený odbornej verejnosti, najmä prevádzkovateľom malých a stredných pivovarov. Nakoniec, ako vyplýva z čestného vyhlásenia, knihy uverejnené žalobkyňou pod prihlasovanou ochrannou známkou sú špecializované knihy, a teda nie sú určené širokej verejnosti.

142 V treťom rade, pokiaľ ide o katalógy pre výstavy a služby organizovania trhov a výstav, žalobkyňa spochybňuje odmietnutie odvolacieho senátu zohľadniť čestné vyhlásenie, z ktorého vyplýva, že uverejnila katalóg z výstav „BrauBeviale“ a „drinktec“, výňatky z dvoch publikácií týkajúcich sa výstavy „drinktec“ a fotografie výstavného stánku na účely uznania nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti používaním prihlasovanej ochrannej známky.

143 V tomto ohľade najskôr treba uviesť, že čestné vyhlásenie pochádza od osoby, ktorú viaže k žalobkyni profesijný vzťah, takže nemôže samo osebe predstavovať dostatočný dôkaz nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti prihlasovanej ochrannej známky používaním [pozri analogicky rozsudok z 15. decembra 2005, BIC/ÚHVT (Tvar kamienkového zapaľovača), T-262/04, EU:T:2005:463, bod 79]. Keďže ďalšie dôkazy predložené žalobkyňou sa netýkajú výstavy „BrauBeviale“, údajné uverejnenie katalógov pre túto výstavu žalobkyňou nemožno zohľadniť.

144 Ďalej, pokiaľ ide o publikácie týkajúce sa výstavy „drinktec“, žalobkyňa napáda konštatovanie odvolacieho senátu, podľa ktorého pojem „v spolupráci“ uvedený na ich úvodnej strane neumožňuje identifikovať vzťah medzi žalobkyňou a organizátorom uvedenej výstavy. V rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, nie je namieste domnievať sa, že príslušná skupina verejnosti bude tento pojem chápať v tom zmysle, že žalobkyňa sa podieľala na organizovaní dotknutej výstavy a vydaní katalógu k nej, keďže predložené výňatky neobsahovali údaje v tomto zmysle. Naopak z autorskej tiráže publikácie týkajúcej sa výstavy „drinktec 2013“ jasne vyplýva, že ide o osobitnú prílohu časopisu Brauwelt vydanú žalobkyňou pri príležitosti uvedenej výstavy. Z publikácie týkajúcej sa výstavy „drinktec“ teda nevyplýva, ani že by žalobkyňa bola zodpovedná za jej organizovanie, ani že by pri tejto príležitosti vydala a distribuovala katalóg nezávislý od uvedeného časopisu.

145 Nakoniec, na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, odvolací senát správne usúdil, že obrázky výstavného stánku predložené žalobkyňou nepreukazovali používanie prihlasovanej ochrannej známky v súvislosti s katalógmi pre výstavy a službami organizovania trhov a výstav, ale maximálne pre špecializované časopisy a pre špecializované vydavateľské služby. Dotknutý stánok totiž neobsahuje nijaký prvok,

ktorý by umožňoval dospieť k záveru, že patrí organizátorovi výstavy alebo že slúži na distribúciu katalógov pre túto výstavu. Naopak, vystavovateľ je jasne označený ako „špecializovaný vydavateľ“, pričom stánok obsahuje miesto určené na „službu predplatného“.

146 V štvrtom rade, pokiaľ ide o pivo, žalobkyňa spochybňuje konštatovanie odvolacieho senátu, podľa ktorého ňou predložené etikety z pivových fliaš nabádali k domnienke, že šlo o reklamné darčeky a že v každom prípade obrat dosiahnutý predajom piva nebol zistený. Žalobkyňa sa domnieva, že dotknuté etikety preukazujú, že na trhu pôsobí už 150 rokov, takže nadobudla značnú všeobecnú známosť. Ďalej uvádza, že predaj piva nie je nevyhnutný na preukázanie rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním vo vzťahu k tomuto výrobku.

147 V tomto ohľade z čestného vyhlásenia predloženého samotnou žalobkyňou vyplýva, že dotknuté pivo bolo vyrobené pri dvoch príležitostiach v celkovom množstve 1 350 fľašiek, aby bolo darované zákazníkom pri príležitosti 150. výročia časopisu Brauwelt. Ako však konštatoval odvolací senát, takéto použitie prihlasovanej ochrannej známky patrí skôr do reklamných činností týkajúcich sa uvedeného časopisu, než do používania v rámci predaja piva a je v každom prípade nedostatočné na účely preukázania, že prihlasovaná ochranná známka nadobudla rozlišovaciu spôsobilosť u významnej časti príslušnej skupiny verejnosti, pokiaľ ide o uvedený výrobok.

148 Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací senát správne dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti prihlasovanej ochrannej známky v zmysle článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009.

149 Vzhľadom na vyššie uvedené treba tretí žalobný dôvod, ako aj žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

O trovách

150 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa vo veci nemala úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhmi EUIPO.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG je povinná nahradiť trovy konania.**

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 18. októbra 2016.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu 2

Návrhy účastníkov konania 3

Právny stav 3

1. O prípustnosti druhého a tretieho žalobného návrhu 3

2. O dôkazoch, ktoré boli po prvýkrát predložené na Všeobecnom súde 4

3. O veci samej 4

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 v spojení s článkom 75 uvedeného nariadenia 5

O porušení povinnosti odôvodnenia 5

O opisnom charaktere prihlasovanej ochrannej známky vzhľadom na uvedené výrobky a služby ... 6

– O význame prihlasovanej ochrannej známky 7

– O vzťahu medzi prihlasovanou ochrannou známkou a uvedenými výrobkami a službami 8

– O zohľadnení predchádzajúcich zápisov a rozhodnutí 11

O porušení práva žalobkyne byť vypočutý 12

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 12

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 v spojení s článkom 75 rovnakého nariadenia 13

O predmete sporu 13

O porušení práva žalobkyne byť vypočutý 15

O porušení povinnosti odôvodnenia 16

O dôkaze nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti používaním 17

O trovách 19